

[Olf Pedersen.]

den betragtning fik tilslutning fra det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, selvom den jo stred imod den fremstilling, det ærede medlem iøvrigt havde givet.

Ud fra den vurdering, vi har af disse problemer, var den skattereform, der blev forelagt af venstres og de konservatives regering uden større interesse; det gjaldt det forslag, der blev fremsat, og det gjaldt i endnu højere grad det, som man bebudede fra venstres og konservativ side, dels en præmiering af opsparing, således at de, der ikke var i stand til at spare op, skulle betale yderligere til dem, der sparede op, og dels at man ville lette byrderne på jorden og dermed øge byrderne på meneskene.

Ser man på den foreliggende skattereform, må man sige, at i modsætning til venstres og de konservatives forslag indeholder de lovforslag, som nu foreligger, visse fremskridt; de åbner mulighed for en højere kommunal grundskyld, og de giver nedsættelse af bygningsskatterne. Men selvfølgelig kan man heroverfor sige, at der mangler en virkelig stor reform, et forslag til lov om fuld grundskyld. Dette begrundede finansministeren med, at grundskyldskommissionen ikke har afgivet sin betænkning, og denne begrundelse godtager vi, for den er rigtig. Men så venter jeg, at der fra grundskyldskommissionen kommer en betænkning i så god tid, at den kan indgå i det forslag til skattereform, som vi jo må regne med bliver fremsat af den høje regering til næste samling, og det er i forventning herom — således at den kommende skattereform virkelig får det perspektiv og det grundlag, som det er meningen — at retsforbundet må se med betydelig velvilje på forslagene. Det er selvfølgelig klart, at vore ønsker ikke dækkes af de fremsatte lovforslag, men når de kombineres med fuld grundskyld, bliver der et grundlag, som vi er klar til at forhandle om, i modsætning til det forslag, som blev fremsat af den forrige regering.

Naturligvis må jeg tage ethvert forbehold overfor enkeltheder, og jeg skal her holde mig til nogle hovedlinier.

Det fremgår af det, jeg sagde om de retningslinier, som retsforbundet havde givet udtryk for forud for valget, at vi princi-

pielt tiltræder, at nedsættelsen som foreslået falder på de små indkomster. Medens de små indkomster sædvanligvis vil være beskåret af afgifter til monopoler og særrettigheder, af mindskede arbejdsmuligheder, gælder der for de store indkomster ofte det forhold, at der i dem er indeholdt beløb, som stammer fra monopoler og særrettigheder.

Jeg har nok set, at man i pressen har fundet på at kalde fritagelsen for disse små indkomster for at være et privilegium, men jeg tror dog nok, at de fleste i så fald gerne vil have nogle upriviligerede indkomster. Det er efter min mening i den grad et misbrug af sproget, at man ikke skulle tro, det var muligt at skrive den slags i aviserne, men disse kan forresten skrive meget, det skal jeg indrømme! Vi ønsker, at monopoler og særrettigheder skal afskaffes, men indtil det er sket, vil vi ikke modsætte os, at en del af det, de indbringer, inddrages gennem skat, selvom det var mere rationelt at hindre selve udbytningen.

Jeg hørte i eftermiddag, at dagbladet „Politiken“ fik ros fra den konservative ordfører, fordi bladet har angrebet finansministeren i anledning af det forslag, ministeren har fremsat om lettelse for de små indkomster. Fra vort synspunkt er finansministerens vej den rigtige vej. Den tanke, at man for at fremme opsparingen skulle give lettelse til de bedst stillede, forekommer mig at være det mest reaktionære, jeg nogensinde har kendt. Det må vel i det hele taget skyldes en fejltagelse ... nå, det var jo også den konservative ordfører, som roste „Politiken“ for den udtalelse ... (Poul Møller: Det er ikke rigtigt!). Var det ikke den konservative ordfører? (Poul Møller: Nej — hør bedre efter en anden gang!). Vi ønsker fra retsforbundets side en lettelse over hele linien, og det kan opnås i det øjeblik, grundskylden glider ind i billedet, så man er i stand til at nedsætte de byrder, som hviler på arbejde, forbrug og omsætning. Men jeg mener, det er naturligt, at denne nedsættelse procentvis bliver størst for de egentlige arbejdsindkomster, og de muligheder, der er for dette i det foreliggende lovforslag, ønsker vi yderligere udbygget.

Jeg må tage forbehold overfor den idé, at varer af egen virksomhed skal sættes til detailpris. Mon ikke det er en tanketorsk?